

som i noget andet Land; nu er der rigtignok endnu nogle ganske enkelte meget smaa Sukkerkogere eller Raffinadeurer, hvad man vil kalde dem, og de kunne ikke levere Sukker til den Pris som de Andre; dersom man altsaa vil sige, at 3 Rbd. er den passende Indførselstold for raffineret Sukker, saa kan det dog gjerne være sandt, at de, som min ærede Ven har meent, behøve $4\frac{1}{2}$ Rbd., det vil jeg ikke benegte; men det, jeg paastaar, er, at det er meget for dyrt at lade hele Landet staa — lad os nu beholde dette Ord — for at 3 smaa Raffinadeurer, der tilsammen maaskee producere 1 Million Pd. om Aaret, skulle bestaae. Vi have jo nok her i Landet hørt Tale om, at vi leve i en meget lille Stat, og at alle europæiske Forhold trykke paa os, og at vi desværre ikke kunne gjøre, hvad vi selv ville; det er jo næsten altid Omqvædet; men jeg troer, at naar man uvidder dette til Handelsfager, saa gaaer man forvidt i sin Afhængighed og Frygt for andre Lande. Jeg troer, at man gaaer den meest forkeerte Vej, man kan gaae, naar man siger, det og det gjør man i andre Lande; det er galt, men lad os blive ved at gjøre det Gule; det er egentlig Meningen af al den Tale, der føres om Belgien og Holland. Vi see ikke paa, hvad vi egentlig burde gjøre som det Rigtige; men vi see paa, om Andre bære sig galt ad, saa kunne vi ogsaa bære os galt ad, og det er jo det, som altid hindrer vor Udvikling, at vi altid tage et saadant Hensyn. Vi kunne aldrig komme paa nogen egentlig god Fod, ikke at tale om, at vi ikke kunne blive en Handelsstat, som min ærede Ven drømmer om, men han har rigtignok ikke givet noget Bevis paa, at han vil den Vej. (Taler om: Jo netop!) Jeg skal imidlertid ikke i Anledning af dette Spørgsmaal trætte det ærede Thing med mange og fremmede Tal; men jeg maa dog tillade mig at nævne nogle enkelte, der ere i Modsigelse med dem, min ærede Ven har nævnt, da her dog endnu er Tale om en høiere Told end den, Udvalget har foreslaaet. Jeg vil ikke være vidtløftig med disse Tal; thi jeg troer, at det Indtryk, det omtrent gjør paa det ærede Thing, er, at det antager, at alle de Talangivelser, som finde Sted, ere temmelig urigtige. Nu er jeg meget stærkt overbevist

om, at mine ere rigtige; men derfor kan jeg jo ikke forlange, at jeg som Gen af Fire, der debitere Talførelser, skulde blive troet bedre end de Andre. Alt hvad jeg vil foreslaae Husset, er, at, dersom det vil undersøge Tallene, det da ikke maa skee igjennem en Commission; men, dersom Rogen vil forlange dem henlagte i Læseværelset eller hvorsomhelst, saa skal jeg med største Fornøielse være tilstede for at forklare, om der skulde findes noget Dunkelt deri; men jeg troer ikke, at der er Saadant. Jeg kan ogsaa tilfredsstille min ærede Vens Begjærighed efter at faae det Rigtige og Sandfærdige frem af Sukkerpriserne i andre Lande, s. Ex. i Holland; thi jeg har netop i denne særlige Anledning foranstaltet tilsendt en Mængde af Prober af Sukker, som endnu ligge paa Toldboden, med Priser og Besvøielse af Hollands Toldmyndighed. Den egentlige Told, som det koster vore Raffinadeurer pr. 100 Pd., drifter jeg mig til at angive for Thinget at være 3 Rbd. pr. 100 Pd., og naar vi altsaa skulle give dem 4 Rbd. 16 s, saa antager jeg rigtignok, at det er det Samme som et Forbud for fremmed Sukkers Indførelse, og saa bliver det, som den ærede Rigsdagmand for Maribo Amts Afd. Balgfreds (Monrad) bemærkede, Tilfældet, at vi have at betale for vort Sukker saa og saa meget for meget. Her er et Par Tal, som jeg maa bede det ærede Thing tillade mig at oplæse. Der foreslaaes en Told af 4 Rbd. 16 s, dertil Sportler 6 pCt., Sundtold 54 s; naar jeg tager halv Melis og halv Candis, og regner Accise og Fragt-Udførelser til 64, saa koster, til en Told af 4 Rbd. 16 s, 100 Pd. Sukker, som noget af de ærede Medlemmer maatte ønske at forskrive fra Udlandet, 5 Rbd. 67 s; og, naar der efter min Regning kun er en Udgift her af 3 Rbd., saa er det en Toldforskiel af $2\frac{1}{2}$ s, det er, hvad jeg kalder et Forbud paa denne Artikel. Nagtet nu alle de 100 Medlemmer, som her ere tilstede, kunne sige, lad os give $2\frac{1}{2}$ s mere for det Sukker, vi forbruge, det have vi Raad til, saa nærer jeg dog en meget stor Tvivl om, at man handele rigtigt, naar man lod hele Landet blive ved at betale $2\frac{1}{2}$ s for meget pr. Pd. Jeg maa tillade mig at gjøre det ærede Thing op-